

శ్రీమతి కర్తరి కమలాదేవి

[అది వేసవి పున్నవ రేయి, వెన్నెట్లో సీత తన వీసీల నుంతులన్ని సవరించుకుంటూ సిందూర తిల కాన్ని మాటి మాటికి దిద్దుకుంటూ ఎవరి కొరణో నిరీక్షిస్తున్నది. ఆలస్యమయిన కొలది తన శృంగారము చెదరి పోవునేమో యని బాధపడుతోంది పదమూ డేండ్ల బాలిక సీత. ఆ సన్నని సరిగంచు నీలి చీరలో నుండి ఆమె సౌందర్యము పొంగి పొరలి పోవు చున్నది. ప్రతీక్షణం వెను తిరిగి చూస్తుంది; పాపం... ఎవ్వరూ లేదే! ఎంతసేపని: నిరీక్షణ? ఎంతబాధ? ఇకలానికి పోనున్న సమయంలో బావ ఈల పాడుతూ వచ్చాడు. "సీతా! ఈ రాత్రి సమయంలో ఈ తోటలో ఎందుకు కూర్చున్నావు? పద లోనికి పద" అన్నాడు బావ. "అబ్బ గట్టిగ కేకలెయ్యకునీగోసమే కూర్చున్నాను. ఇంతసేపు ఎక్కడున్నావు?"

బావ:- నా బాధ నీకేం తెలుసుమా? గోజంతా కవచడితే చాలక రాత్రికూడ పనిచేయమంటాడు మా దొర.

సీ:- ఆ పని మానెయ్యమని నేనెన్నో సార్లు చెప్పేసు వినవు గదా ... ?

బా:- సరేలే నీకేం తెలుసును? ఇందాక కేకలెయ్య కన్నా వెండుకూ ? ...

సీ:- వెళ్ళయిందగ్గర నుంచి మా నాన్నగారు నీతో మాట్లాడవద్దన్నారు. బావా! మాటాడితేనేం? అందుకనే దొంగతనంగా ఈ చీకట్లో నక్కి నీ కోసం చూస్తున్నాను.

వాసు బావముఖం ఎర్రబడింది. ఒక నిట్టార్చే దానికి జవాబు, నెమ్మదిగా ముఖం క్రిందకు దించుకున్నాడు. సీత:- "పం బావా! నీకు కోపం వచ్చిందా ఎందుకూ? నాన్న వద్దన్నా నేను మాటాడతాను గ" అంటూ సీత బావ బుజంమీద చెయ్యి వేసింది"

బా:- అదిగో చూడు నన్ను ముట్టుకోకు మామమాస్తే నన్నింటోంచి తరిమేస్తాడు. సరేగాని మీ ఆత్మ వారింటికి ఎప్పుడు వెళ్ళతావు?

సీ:- మా ఆత్మవారిల్లంటే నాకిష్టం లేదు. అక్కడ నీలాగ నాతో ఎవరు మాట్లాడుతారు ?

బా:- తప్ప, సీతా! - అలా అనకూడదు, నీ పెళ్ళి కొడుకున్నాడుగదా! అతనే మాట్లాడుతాడు.

సీ:- బావ! నామాట నమ్మవు గాని, ఆ అబ్బాయింటే నాకేం సరదా లేదు. పెళ్ళిలోకూడా నువ్వే పల్లకిలో వుంటే బాగుండు ననుకున్నాను. మా ఆమ్మతో అంటే నా బుగ్గలు నులిమేసి "ఆ దరిదు డెక్కడ దొరికేడే నీకు; నిక్షేపంలాగ భాగ్యవంతుణ్ణి కట్టుకుంటూన్నానని సంతోషం లేదు" అన్నది. అప్పుటినుంచి మరీ నీపేర తల్లేదు.

వాసు:- నీకేమీ తెలివీ సీతా! నాకు భనంలేదనీ, వరుస అయినా మామామ నాకు నిన్నియ్యలేదు. ఒక్కగాను ఒక్క కూతురువుకదా? భాగ్య వంతునకిచ్చి నుఖిస్తే చూడాలని వారి ఆశ

సీ:- అదిగో ఆమ్మ పిలుస్తున్నది, భోజనానికి పోవాలి. నువ్వుకూడ పద అంటూ ఒక్క గెంతులో పారి పోయింది సీత.

వాసు దేవరావు సీత క్షేనత్ర కొడుకు. వయస్సిరు వది నాలుగేండ్లుండవచ్చును. B. A. ప్యాసయింకూడ చిన్న వుద్యోగం జేస్తున్నాడు. చెంపకు, చేరెడు కండ్లు కన్నెత్తితే కనకాభిషేకం, ప్పుడువైన స్వభావం, సర సమయిన హృదయము, సర్వ్యాంగ సౌందర్యవతి సీత వలచిందంటే వింటేమిటి? చిన్ననాటి స్నేహంకూడ. మరునాడే సమయానికి మరల అలంకరించుకొని తయారయింది. తన అలంకారాలు వాసు చూస్తేనే సౌరిక మనుకుంటుంది. నీగరెట్టు పీలుస్తూ కండువా విసురుకుంటూ చిరునవ్వుతో వాసు ప్రత్యక్ష మయ్యాడు. సీతకింకేంకావాలి. "ఎందుకీంకాలస్యం చేసేవు బావా ?" అంది.

"నువ్వింక మరచిపోవు కాబోలు, ఎంతచెప్పినా వినవు కదా..." అన్నాడేగాని వాసుకి మాత్రం

ఇష్టంలేదా? గాని ఏం చేస్తాడు, మాను చేసిన ద్రోహాన్ని, తన కర్మమనుకొని ఆనభవించాలని ఆయన తలంపు. ఎట్లునా సీతను తనను మరచి హాయిగా వుండమంటాడు, లేకుంటే చాలా బాధలున్నాయని అతనికి తెలుసుకు. అమాయక హృదయ బాలికయిన సీతకేం తెలుసు?

నిత్యం ఇంటిముందు చిన్నతోటలా శృంగారించు కొని బావతో అడుకోవాలనుకుంటుంది. "చూడూ బావా ఈ రోజు ఇంట్లో ఎవ్వరూలేరు. నాన్న కమాను వెళ్ళేరు. ఆమ్మ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళింది. మన ఇష్టం వచ్చినంత సేపు మాట్లాడుకోవచ్చును, ఎవరూ ఏమీ అనరు. నువ్వెప్పుడూ మాసిన గుడ్డలు కట్టుకుంటావేం, మంచి బట్టలుకట్టుకొంటే ఇంకా ఎంతో బాగుంటావు, నువ్వు ఇప్పుడేం గట్టుకున్నా నాకిష్టమే గాని అందరూ నిన్ను బీదవారంటారు అలా అంటే నాకెంతో కష్టంగా వుంటుంది. నీకు డబ్బులేక పోతే నాన్నకు తెలిసేండా నీకిచ్చేస్తానులే. తీసుకుంటావా? అన్నది సీత.

ఆమె అపారమైన ప్రేమకు అతని మనసు కరగి నీరయింది. కండ్లు సీటితో నిండిపోయినవి. అతని వుత్తరియంతో సీత కళ్ళుకుడిచింది.

సీ: ఎందుకూ ఏడుస్తావు. బీదవాడవనా? చూడు నా దగ్గర ఎన్ని బంగారు గాజులున్నవో, ఇవన్నీ నీవు తీసుకో, నేను తోడుగుతునే కన్న సీవు తీసుకుంటే నాకెంతో ఇష్టం అన్నది.

బా: నేను బీదవాడినని నాకేం విచారంలేదు. మన ప్రేమ నిలాపెంచి తరువాత మీ అత్తవారింట్లో చాలా దుఃఖపడుతావు. నీవు వెళ్ళిపోతే నేనెంత బాధపడతాలో కదా అని?

సీ: అస్తమానం అత్తవారిల్లంటావు నే నక్కడకు వెళ్ళనే వెళ్ళను.

బా: మరేం చేస్తావు?

సీ: సీతోపే వుంటాను.

బా: మరీ మీ నాన్న నిన్నేం చేస్తాడో తెలుసా?

సీ: నీవు చూస్తూ వూరుకుంటావా!

బా: ఏం చేయగలను?

సీ: మీ వూరు పోదాం, పద.

బా: మీ వాళ్ళను విడచి వస్తావా?

సీ: నువ్వుంటే నాకెవ్వరూ అక్కరలేదు.

కొంచెం రోజులలో సీత అత్తవారింటికి వెళ్ళి పోయింది. ఇష్టంలేనప్పుడన్నీ కష్టమే, రోజూ బావను తలచి ఏడుస్తుంది, ఆమెకు దినమొక యుగంలావుంది.

వాసుదేవరావు సీత వెళ్ళిన తరువాత ఆ యూరిలో నుండలేక ఆ వుద్యోగం వదలి, చెన్నపట్నం వెళ్ళి దొరతనం వారి స్కూలరుషివు - సంపాదించి డాక్టరీవదివి పెద్ద డాక్టరయ్యెడు.

పురుషహృదయంకదా! చాలా కర్కశమయినది. సీతమీద ఎంత ప్రేమవున్నా ఆమెవలె బెంగ పెట్టుకోలేదు. రోజులుగడిచేస్తున్నాడు సీత జ్ఞాపకంవుందో లేదో కూడ, ఓకనాడు సీత బావకిలా వుత్తరం వ్రాసింది.

"వాసుబావకి"

నీవు నన్ను మరచిపోయి నిర్విచారంగా నున్నావు, నేను మాత్రం నిన్ను మరచలేను. నాకిచ్చిట ఏలోపములేదు సకల భోగము లున్నవి ఎందుకూ? నీవు శేవుకదా! చిన్న తోటలో నీవన్న మాటలు నా కానాడు భోదపడేవికావు ఇప్పుడవన్నీ జ్ఞాపకంవస్తున్నవి. ఆయనతో మాట్లాడుట కూడ నాకిష్టంలేదు ఆయన నవ్వితే నీవు నవ్వింట్లుండదు. మాటలైన చేతగావు. భోజనం నిద్ర రెండు తెలుసును. మా నాన్న నాకు శిక్ష చేసేడు కాని పెండ్లి చేయలేదు. నా జీవితమెట్లు గడపగలనో తెలియదు, ఈ బ్రతుకుకన్న చావే ముఖమని తలస్తున్నాను. ఇలా జరుగుతుందని తెలిస్తే నిన్ను ప్రేమించక పోయి వుండును. నా మనసంత దృఢమైనదని ఎరుగను బావా, నీకు కొంచెమైనా బాధ వుందా? మహారాజులావున్నావు. ఆప్యకు నీకు తెలిసేకూడ వూరుకున్నావు, నామీద కంటే నీమీదే నాకు ప్రేమ హెచ్చు, మా నాన్న దగ్గర నీకు భయం కొంచెమయినా ఆలోచించేవా? నీకేంలే ఇప్పుడైన జ్ఞాపకంవున్నాను గనుకా! నీకు జాబు వ్రాస్తే నా

కేమి లాభం? గాని కొంతసేపైన నీతో మాటాడి నట్లుంటుందనీ శాంతి కోసం వ్రాసేను, నవ్వి తేనెవ్వు.

నీ సీత

తరువాత సీతకిలా జవాబువచ్చినది

(నా సీతకు!) చిన్ననాటి పిచ్చి నీకింకా వదల లేదా? పిచ్చి పిల్ల విచారించి మరింత బాధకరూ, ఇంకెన్నడూ జాబులు వ్రాయకు; మీ ఆయనకు తెలిస్తే నిన్ను నన్ను కూడ చంపుతాడు, ఇంకెప్పుడూ వ్రాయకు నీవీ జన్మలో నా పేరైన తలపరాదు. సంఘం నిన్ను నన్ను చూచి నవ్వుతుంది. నీ బంధువులు నిన్ను నౌరవించరు.

నేను నిన్ను మరచిపోయేనా? మరువగలనా? వెరిదానా! నా ఆరాధనా దేవతవు నీవు. నేను పెండ్లి చేసుకోలేదు, చేసుకోనుకూడ. ఈ యూరిలో శ్రీలకేంలాటా! గాని, నాకంటి కెవ్వరూ నచ్చ లేదు. నీ చిన్ని చేతులతో కనులు మూసిన గోజులు, అవ్యక్త మధురములైన మాటలు, నీ ఆటలు నేను మరువగలనా? గాని నేనేమియు చేయలేను. నేను నీకులేను మన ప్రేమను సంఘ పితాచమునకు బలి ఇచ్చి నన్ను మరచిపో సీతా, మరచిపో!!

నీ బావ.

సీత జాబు చూసుకొని ఏడవక ఏంచేస్తుంది? చేతకానప్పుడే ఏడుపు; ఎన్నో దినములు గడిచినవి, సంవత్సరములు గడిచిపోయేయి, కాలం గడచిన కొలదీ వయసు, దాంతో జ్ఞానం పెచ్చుయి హృదయం భారమయి పోతోంది. సీత చింతతో దహించి పోతోంది, ఎట్లా సంసారం గడుపుతోంది, శరీరం దుర్బలమయింది, ఎప్పుడూ జబ్బుగా వుంటుందిగాని బజ్జేమిటో తెలియదు. ఆయన చాలా డబ్బు ఖర్చుపెట్టి మండు లిప్పించేడుగాని కుదరలేదు. ఎప్పుడూ పండుగోనే యుంటుంది; నీరసమంటుంది మంచాని కంటుకుపోయింది. మంచి నీలైనా త్రాగదు. సీత భర్త చాలా బెంగపెట్టు కున్నాడు. మదరాసు తీసుకు పొమ్మని అందరూ సలహా ఇచ్చేరు.

ఆమరనాడు సీతతో ఆయన మదరాసు చేరి నాడు, సీత నడువలేని స్థితిలోనుంది. ఆమెను చేతులతోఎత్తి కారులో చేర్చేడు. వాయు వేగంతో, కారుపోతోంది. జనరలాస్పటిలో గొడ్డు పట్టింది బండి, ఇంతలో ఇంకొక కారు ఎదురుగా వస్తోంది. సీత కారును తప్పించలేకపోయేడు డ్రైవరు రెండు బండ్లు గుడ్డుకొని ఆగిపోయినవి, సీత భర్త కూలి క్రిందపడ్డాడు సీతకు తెలివేలేదు రెండవ కారులోనున్న మనిషి ఇదంతాచూసి, ఆతనిని కారులోచేర్చి, హాస్పిటలులో ఇద్దరినీ బెడ్ మీద చేర్చేడు.

మూడుదినములకు సరియైన స్థితికి వచ్చినది సీతం తెలివినచ్చిననూ వైద్యులమెను మాటాడనీయలేదు; ఆమె భర్తస్థితి నర్త్య నడిగిందిగాని నర్త్య జవాబీయ లేదు. సమయానికామె కన్నివిధముల వుపచార ములు జరిగిపోవుచున్నవిగాని ఆమెతో ఎవ్వరూ మాటాడలేదు.

పెద్దకొరగరి ఆసుపత్రి నామెకు వున్నతమైన నేవలు జరుగుచున్నవి.

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవేళ సీత నిద్రలేచి చూచేసరికి ఎవరుకు కుర్చీలో ఆనాటి నూటుకునిషి కూర్చొనియున్నాడు. ఆమె అదే పనిగా ఆయన వైపు చూస్తున్నది. ఏదో మాటాడబోయి మాటాడ లేకపోయి కంపించిపోయింది, తుదకు “బావా” అని భార్యన ఏడుపు మొదలు పెట్టింది. వాకుదేవరావే అచ్చటి పెద్ద డాక్టరు. “భయపడకు సీతా నీకేమీ భయంలేదు, ఆసతే నీరసంగానున్నావు, మీసమా చారకుండా తెలసికొన్నాను, పాపము ఆభ గుర్రుడు నీభర్తకూడ నిన్న చనిపోయినాడు, చాల పెద్దడబ్బు తగిలింది” అన్నాడు. సీత ఈ ఘోరవార్త ఒక్క సారిగావని తెలివి తప్పింది. వాకు వుపచారములు స్వంతంగా చేసేడు. సీతకు తెలివినచ్చిన తరువాత, “బావా! దిక్కులేనిదానినయి పోయేను. ఒంటిగా చిక్కుపడిపోయేను, మానాన్న నీకు చేసిన ద్రోహం మరచిపోయి రక్షించవూ అంది” సీత. “నీబావ ఈ

నాడు ధనవంతుడైయున్నాడు. నేనెప్పుడూ ని
వాడనే అన్నాడు" వాను.

పది దినముల తరువాత సీతకు బాగా నయ
మయింది. హాస్పిటలునుంచి తన ఇంటికి తీసుకొని
పెళ్లి నాడు వాకు దేవరావామెను. సాయంత్రం చల్ల
గాలిలో వారిద్దరు సంభాషిస్తున్నారు వాను-సీతా.
నీకు బాగా సుఖంగావుంది ఇక నీకు చికిత్స అవు
సరంలేదు. బలమునకే మందులు వ్రాసి ఇస్తాను.
బాగ్రత్తగా విశ్రాంతి తీసికొంటే నీకింకా బాగా
నయమయిపోతుంది, రేపు నాకు సెలవు నిన్ను
మామ ఇంట దిగబెట్టేస్తాను పద" అన్నాడు.
సీతా-బావా! నీకు అన్నియు తెలుగును, నీవు నన్ను
పరీక్షిస్తున్నావా? మానాన్న నీకు చేసిన అన్యాయా
నికి నీవు నాముఖం చూడకూడదు. నీవు
పెండ్లి చేసుకోలేదంటే నేను నన్ను లేదు. ఇంత
భాగ్యవంతుడవు కట్టుములో కన్యవిచ్చెదరు.
అయిననూ నీ వంగీకరించలేదు. ప్రేమమూర్తివి,
త్యాగమూర్తివి అంటే అతిశయంలేదు, నాన్న
ఇంటికి నేను వెళ్లిననూ నిన్నే ఆరాధిస్తాను,

బాహ్యునికి నాకు పెండి అయింది నిజమేగాని,
నేను మాత్రం పెండ్లాడలేదు. నేను బ్రహ్మ
చారిని; నమ్మితే నమ్ము. నిజంగా నేను వితంతు
వునుకాను కన్యను. నా మనము నా తనవు చిన్న
నాటినుండియు నీకే అర్పణ చేశాను. దైవము
ఈ నాటికి ఈ పరిస్థితులు కలుగజేసి అనుకూలు
డయ్యెడు. నీవు నన్ను పెండ్లిచేసికోకున్నా, నీకు
దానిగా వుంటాను. ఇప్పుడు నాకు నేనే అధి
కారిని.

వా: సీతా! నీ వింతగా చెప్పనక్కరలేదు నేను
నిన్ననుమానించలేదు. దైవమే మనకు వివాహం
చేసేడు.

ఈ నాడు డాక్టరుగారి భార్య అయింది సీత.
ఇంటి మందు పెద్ద తోటలో శృంగారిండుకొని
మరల నిరీక్షిస్తున్నది బావకొరకు సీత. ఈల పాడుతూ
బావ వచ్చేడు. తలో మల్లెపూలదండ నవరించు
కుంటూ వెనుతిరిగి చూస్తే వాను, "నీ పువ్వులు నేను
బాగా సవరిస్తాను రా" అని చేతులు చాచేడు, ఆమె
ఆతని చేతులలో వాలిపోయింది.

లక్షలు పొందడానికి

త్వర పడండి! మంచి అవకాశం!!

ధనికలగు ఫీలిం నిర్మాతలకు, పెట్టుబడిదారలకు, ఎగిబిల్లర్లకు, డిస్ట్రిబ్యూటర్ల కిది చక్కని
అవకాశం! కొంత నడిచిన యీ క్రంది ఫీలింల కథలు (తెలుగు, అరవం, హిందీలలో) సిద్ధంగా
వున్నవి:—

1. పెద్దలిచ్చిన పెనిమిటి	8. భారతం	15. ఒకే రక్తం!
2. అంతా ఒకటే!	9. ఎలాంబ్రస్	16. అవ్వ
3. చిచ్చుగాడు	10. షేదరాలు	17. బలేసిల్!
4. ఎంత మోసం!	11. ఎన్న మోసం	18. జేలింగ
5. బాటసారి!	12. వీరబాల	19. సుప్
6. ఈ నరకీ ఎవరు?	13. అజా	20. ఏడుగురు కూతుళ్లు
7. కబ్బడార్	14. మాయావి	21. (గౌతమ) బుద్ధ.

సర్వాధికారులు: ప్రొఫెసర్. కె. ఆంజి, ఆంజి ప్రొడక్షన్సు,
15, వెన్సుకాట్ రోడ్డు, రాయపేట, మద్రాసు-14.